

ga. Vse to predstavlja avtoričino sproščanje čutne, čustvene in elementarne slikarske moči, ki ne predstavlja le barvnega oplajanja slikovnega polja, temveč vodi v vzpostavitev sugestivno in asociativno prepričljivega ambianta in zgovornega atmosferskega stanja. Tako lahko preko slikovne fature začutimo optično resničnost posameznih površin oziroma lahko na osnovi barvnega dogajanja ozadja celo natančno lociramo prizorišče. Posamezne rešitve pa vendarle premorejo večjo ilustrativnost ozadja.

Marija, mešana tehnika na platnu, 122 cm × 67 cm, 2011

Eruptivnemu, nezadržnemu, necenzuriranemu slikarskemu izživetju sledi disciplinirano likovno rojstvo živahnih otrok, pri katerem avtorica sledi klasičnemu figuralnemu podobotvorju, vsekakor pa jih zaznamuje tudi z barvno in modelacijsko svobodnejše in sodobnejše občuteno obravnavo ter jih doneguje z dragocenimi, intimnimi pristopi, s katerimi jim da nenadomestljiv osebni zapis. Če svoje akterje postavi v prvi plan ali če si izbere le enega in mu zaupa solistično vlogo, se spusti v natančnejše obravnavanje telesnih podrobnosti.

Tudi te slike Evgenije Jarc so mnogo več kot slikoviti, žanrski prizori. Prinašajo namreč marsikatero življenjsko »navodilo«; morda opozarjajo na čar in pomen otroške igre ali pa v nas prebujajo »otroka«. Na slikovno površino se prelivajo iz avtoričinega življenja, iz njenih tankočutnih spremljanj otroškega sveta kot tudi iz premišljenih in subtilnih odkrivanj moči likovnih izrazil ter raznolikih pristopov njihove uporabe.

Anamarija Stibilj Šajn

EVGENIJA JARC

se je rodila leta 1977 v Ljubljani, leta 2004 diplomirala na oddelku za slikarstvo Akademije za likovno umetnost in oblikovanje, kjer je leta 2008 zaključila magistrski študij pri prof. Metki Krašovec. Ustvarja v mediju slikarstva in se posveča ilustracijam. Do sedaj se je predstavila na več skupinskih in samostojnih razstavah tako doma kot tudi v tujini.

e-pošta: evgenija.jarc@gmail.com

GSM: 031 561-416

spletna stran: www.evgenija.net

Dom Marije in Marte in
Župnija Dolnji Logatec

Jožefova galerija

V Jožefovi galeriji Doma Marije in Marte
razstavlja

EVGENIJA JARC

Slike
2011-2015

Dialog - šteje do tri, ena, dva, tri, mešana tehnika na platnu, 67 cm × 122 cm, 2011

Odprtje razstave bo v
petek, 27. novembra 2015, ob 18.30.

Razstava bo odprta do 31. januarja 2016

Avtorico in njeno delo bo predstavila likovna
kritičarka **Anamarija Stibilj Šajn.**

Vljudno vabljeni!

Jožefova Galerija, Šolska pot 1, Logatec

Evgenija Jarc, akademska slikarka in magistra umetnosti, je čas med leti 2011 in 2015 posvetila figuraliki. Ustvarila je niz ženskih portretov z naslovom »Zlate žene«, nato pa še slike z upodobitvami otrok, povezane v cikel »Peskovnik«.

Avtorica je »Zlate žene« naslikala kot refleksijo na knjigo »Kraljica in divja ženska«, ki jo je napisal pater Anselm Grün v soavtorstvu s svojo sestro Lindo Jarsch. Svetopisemske žene, ki so junakinje omenjene knjige, so postale njen navdih in ustvarjalni izziv. V procesu likovne vizualizacije pa jih ni »dobesedno« prevajala na slikarsko platno. Z njimi se je povezala preko meditacije, jim dodala svoj intimni pogled in subjektivno doživljajsko specifikko. Ustvarila je Marijo, Ano, Elizabeto, Estero, Judito in druge, niz posebnih žensk, ki ne ostajajo le del krščanske ikonografije, ampak podobe nekakšnih novodobnih svetnic, še več, vsake izmed nas. Zato je v portretnem upodabljanju skušala ustvariti spoj človeške in božje narave. Človeški segment je prisoten v običajnosti njihovih obrazov, ustvarjenih s sodobnim umetniškim pristopom, v katerem sicer odmevajo prvine klasičnega portretnega slikarstva. Obrazi ostajajo daleč od renesančnih ali novodobnih lepotnih idealov. Slikarka se celo odloča za posamezna avtorska modificiranja, za nesimetrične in neskladne rešitve detajlov, skratka, za njihov naraven videz. Pri prezentaciji obrazov je uresničevala postmodernistična načela, za katera je značilna prepoznavnost upodobljen-

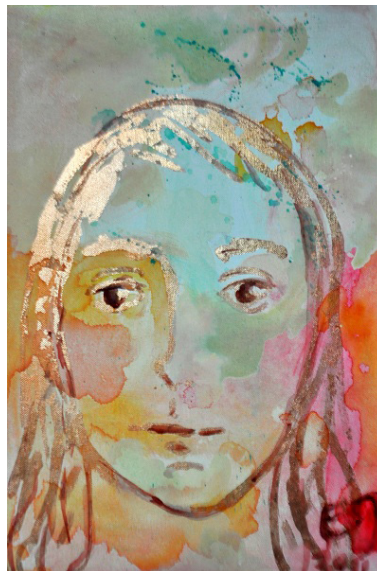

*Eva, mešana tehnika na platnu,
100 cm × 70 cm, 2011*

ca, hkrati pa tako portretiranec kot portretist ostajata individuum – vsak na svojem področju.

Žene so pred gledalca postavljene frontalno, »en-face«, da bi takoj našle stik z gledalcem, kot je to značilno za ikonske upodobitve. V vizualno nazorno in likovno prepričljivo življenje jih priključuje z risbo, s črtno sledjo, ki sintetizira bistvo portretne izbranke, še posebej njeno notranjo svojstvenost in tako upodobitev postane njen duhovni portret. Jasna, tekoča, odločna in hkrati preprosta risba ni le oblikotvorna, temveč tudi povsem dominantna, saj je ustvarjena iz zlatih lističev. Zlata ima svoje mesto v figuri sami, na njenem obrazu, v njenih očeh, je barva, ki zariše nos, ki obriše glavo, linija, ki snuje osnovne značilnosti njene pričeske. Je objektivizacija božjega v njej, njene svetosti, celo modrosti, prav tako pa predstavlja izžarevanje dobrega. V njej biva in sveti svetniški segment posameznega ženskega lika. Z uporabo zlate barve je slikarka vzpostavila tudi »hierarhijo« med svetopisemskimi ženami, saj jo je prav v upodobitvi Marije uporabila v največji količini.

Ženski liki zaživijo na podlagi, ki ne predstavlja definiranega ambienta, ampak prostor v katerem že »a priori« veje poseben duh, ne pa materialnost ali ilustrativnost. Duhovni prostor vzpostavljajo barvni madeži (tache – barvni madež oz. lisa), pa tudi sledi t.i. slikarskega drippinga. Ozadje je toplo, saj so na njem prisotne predvsem rumene, oranžne, rdeče in rožnate oljne barvne vrednosti, pa tudi pomirjujoče zelene. Tako je poudarjanje duhovnega bistva zaupano pomenljivo iz-

*Zeleno dekle 2, mešana tehnika
na platnu, 45 cm × 35 cm, 2011*

brani barvni atmosferi ter zlati risbi. Svoj vsebinski in formalni doprinos pa izvira tudi iz samega slikovnega nosilca, saj ta ni v celoti prekrit z barvno snovnostjo ali pa so nanosi tako lazurni, da skozi njeno prvinjsko teksturo.

Svoja zastavljena likovna razmišljanja je brez literarne predloge nadaljevala na sliki z naslovom »Dialog«, kjer se ženskemu liku pridružuje še moška figura v profilu, kot tudi na slikah »Ranja« ter »Zlata(rina)«. Slednja je izbrana iz niza novodobnih »ikon« in odpira tudi sveže likovno-formalne pristope.

Zapisanost figuraliki, tistemu, kar je v slikarstvu še posebej vznemirljivo, izrazno zanimivo in večno prisotno, se nadaljuje tudi v ciklu slik, ki nosi naslov »Peskovnik«. V njem ustvarjalno pozornost namenja otrokom pri igri, v peskovniku, na travniku, na trampolinu, na plaži, na snegu, ob bajerju, pri najrazličnejših igrarijah. Zdi se, da vse večjo odmaknjenost od tovrstnega otroškega na-

*Ana, mešana tehnika na platnu,
150 cm × 100 cm, 2011*

čina življenja posredno sporočajo figure, ki lebdijo v nedoločljivem prostranstvu in se včasih zdijo v njem izgubljene. A s svojo pisano, barvno intenzivno prezenco, s svojimi telesi, ki so živahna, dinamična, vendarle v polnosti objektivizirajo življenje, sproščenost, moč in energijo. Tako ostajajo glavni protagonisti dogajanja na slikovnem odru. Ta pa v likovno igro vodi tudi Evgenijo Jarc. Slikovno polje se namreč še intenzivneje razcveta v sproščenosti nanašanja oljnih barv, v plastenjih, prelivanjih, pretakanjih, sintetiziranjih, v tašističnih pristopih in v uporabi slikarskega drippinga.